

SZOLOTT NEKÜNK FIA ÁLTAL.

Zsidók 1,1-4
Zsidók 1,1-14

János evangéliuma bevezetője mellett az Újszövetség egyik leghatalmasabb szava ez az alapigeként felolvasott négy vers. Ennek üzenetével indul az első hazai nyomdában nyomtatott első magyar nyelvű könyv, az Újszövetség elé írt verses ajánlás, melyben Sylvester János magyarul időmértékes versben így szól hozzánk:

"Próféták által szólt régen néked az Isten,
Az kit ígért, íme végre megadta Fiát.
Buzgó lélekkel szól most is néked ez által,
kit hagyja hogy hallgass, kit hagyja, hogy te kövess.
Néked azért ez lőn profétád, doktorod ez lőn,
Mestered ez most is, mellyet az Isten ada."

Ennek az ajánlásnak első sorát egyik tudósunk hangzatilag is "a legszebb magyar költemény-kezdetek" közé sorolta. Az egészről pedig azt mondta, hogy felmondani kész gyönyörűség: templomi szózatossága szinte énekként árad.

Igy figyeljünk mi⁵ alázatos lélekkel alapigénk üzenetére, melyből három tanítást emelek ki: 1. Isten szól. 2. Isten utolsó szava Jézus Krisztus. 3. Kicsoda ez a Fiú.

1. Isten szól.

Nem néma Istenünk van. Az egész teremtéstörténet fölött ott lebeg ez a kijelentés: "És mondá Isten..." Azt is megértjük belőle, hogy Istenünk szava teremtő szó. Istenünk azonban nem egyszer szólott: "Sokszor és sokféleképpen." Mózesről Malakiásig a proféták által tanította, intette, vigasztalta az ő